

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 20.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
armătorele Birourilor de anunțuri:
— În Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emmerich Lechner.
Heinrich Schickel. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
— În Brașov: A. V. Goldberger.
Eraton Bernat. — În Ham-
burg: Maroly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
cundă garmond pe o coloană 6 or.
— Publicații mai dese după
tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 9. a o
seră 10 or. seră 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXXIII.

„GAZETA” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Iuliu Nr. 20, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 or.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 168.

Brașov, Sâmbătă 29 Iulie (11 August).

1900.

Programul mamelucului Pachomie.

Cine a mai știut de existența deputatului cercului electoral Bogșanemțescă? Nu s'a aușit nici odată nimic de el nici în dietă, nici afară din dietă. El face parte din cătașcelor mameluci, cari își află fericirea să voteze vecinic cu cei dela guvern, recitând în ședințele dietei, de câte ori li-se dă semnul, pe „igen” (da) și pe „nem” (nu). Numai când a fost ales la comandă i-a apărut numele necunoscut într'un comunicat de câte-va șire prin foi, ca să dispară apoi érași în neant.

De astă-dată s'ar păre totuși, că tocmai acest mameluc, de care vorbim, a simțit de-odată o dorință nespūsă de a-se afișa într'un mod ére-care în public, debutând și el cu o „dare de sémă” înainte așa dișilor alegători ai săi. Dicem s'ar păre, căci după toate legile naturei trebuie să admitem mai mult ca sigur, că acest deputat guvernamental cu nume românesc Dr. Pachomie Avramescu, a lucrat și de astă-dată numai așa, cum i-s'a prescris.

Destul, că Pachomie a desfășurat și el un program, arătând bogșanenilor în ce consistă nisuința guvernului Szell. Li-a spus, că acest guvern n'are altă țintă, decât a uni pe toți locuitorii Ungariei, fără deosebire de confesiune și naționalitate. O cestiune a naționalităților, dișe el, nici nu există adevă în această țără și e speranță, că timpul va face să dispară neînțelegerile și că în genere se va recunoșce existența de fapt a libertății, egalității și frăției; într'o țără, unde este avisat unul la altul așa ca la noi, nici că e permis a se vorbi de o cestiune a naționalităților. Acesta este cuprinsul espunerilor mamelucului Pachomie, așa cum îl vedem împărțit într'un comunicat al foilor unguresci.

Nu se putea, ca politica guvernului să-și dea un atestat de pauperitate mai mare, decât prin inscenarea acestui debut caraghios al lui Pachomie. Prin cine vré să ne convingă Coloman Szell, că cestiunea naționalităților ar fi numai o fantasmagorieă prósă și că ea nici n'ar exista! Când s'a făcut atăta gălăgie în jurul declarațiilor lui Szell din dietă privitoare la naționalități, noi am arătat din ineseși cuvintele și sensul vorbirilor lui, că el privește cestiunea naționalităților ca ceva ne mai existent și e preocupat numai de ideea cum să adune pe muncitorii de toate neamurile, cu vorbe bune și cu promisiuni de bacșisuri, ca să lucreze împreună cu Maghiarii la clădirea unității naționale maghiare. Și totuși până ađi s'au găsit între noi de aceia, cari au privit în Szell pe inauguratorul unei ere de dreptate și cari și astăđi, prin purtarea lor șovăitoare, îl aduc numai pe ministru președinte în prepus, că ar vré să încheie pacturi separate cu Românii.

Ei bine, Pachomie li-o spune clar și limpede, că de asemeni învoeli, fiă cât de slabe, nu pôte fi vorba nici din cauza aceea, pentru

că le lipsește substratul. Cestiune de naționalitate nu există.

Și acum să vedeți cum se repede organul lui Banffy asupra acestei afirmări a uneltei lui Szell, Pachomie.

Așa-dér — esclamă el — au fost nisce donchișoți toți bărbații de stat maghiari începând dela Ludovic Kossuth până la Andrassy și până la Banffy, cari au cređut, că există cestiunea de naționalitate. Au fost nisce nebuni Maghiarii, cari numai și-au inchipuit, că au mâncat bătaia dela Români la 1848, căci nu exista cestiune de naționalitate. A fost nebun guvernul Wekerle, care a închis pe memorandiști; a fost nebun Banffy, care patru ani întregi a călărit pe o cestiune ce nu există. Nebuni sunt ađi chiar și Românii, decât își mai bat capul, — să fiă activi ori pasivi; nebuni Slovaci, cari învață în Praga panslavism și nebuni în Austria toți bărbații mai însemnați, cari se ocupă cu certele naționale de-acolo: fiind-că cestiunea de naționalitate nu este, cum o spune Dr. Pachomie Avramescu, și cum o confesăză Coloman Szell.

Quod erat demonstrandum!

Iuruș în presa franceză.

Cu acest titlu publică „Apărarea Națională” un articol interesant, semnat de d-l V. A. Urechia, pe care îl lăsăm să urmeze aici, parte verbal, parte în estras.

Precum prevădusem, — dișe d-l V. A. Urechia — vecinii noștri maghiari nu se multămes de a da iuruș în diversele congrese, unde speră să debiteze vre-o calomniă în contra națiunii române, să falsifice istoria în interesul, precum îl înțeleg ei, al minorității maghiare din regatul Sf. Stefan.

Contând pe tembelucul nostru, ei își pregătesc terenul în congrese, punând mâna pe ére-care pressă franceză. O adevărată campaniă au întreprins șovinistii unguri, pe tesa, că Românii sunt gata a renunța la pasivitate cu ére-cari condițiuni, enumerate de „Pester Lloyd” din 23 Iulie.

Acastă scire o publicase deja, la 20 Iulie, „Revue d'Orient” dela Pesta după un alt jurnal unguresc. Până și jurnalul „L'Italie” dela Roma, reproduce asemenea scire.

Îmbătrânitul „Le Siècle”, care altădată, după războiul Crimei, publica corespondențe și articole bine-voitóre pentru Români, a fost aghesmuț cu fiștocu guvernului din Budapesta și întră în hora anti-română, séu mai bine filo-maghiară înfruptată din paragraful reptilelor.

Cu mai puțin zel, deocamdată, reproduce scirea împăcării Românilor din Ardeal jurnalul „La Liberté” din 23 Iulie.

Nici unul nu întrece însă în insolență pe necunoscutul „La Cocarde” și pe născocitorul de fel de fel de nesdrăvenii: „Paris-Journal”.

Decă băgăm în sémă asemenea campaniă, ce șovinistii maghiari organizează în presa franceză, nu este pentru că avem să ne propunem de a confirma, ori de a infirma scirile, ce se răspândesc despre intrarea în activitate a Românilor transilvăneni ori bănățeni. Părerea mea a fost în tot-déuna și continuă a fi, că noi, Românii din România, nu avem a da stat politic fraților de peste munți, de peste Molna, ori de peste Prut.

Nu din Bucuresci, séu din Iași are a porcede *directiva politică* a acestora. Și în

casul special nu avem nici de a aproba, nici de a desaproba, *orientarea politică* a fraților ardeleni și bănățeni. Alégă-și ei acea platformă de luptă, care le convine; decreteze ei, capii autorizați, éșirea din pasivitate și intrarea în activitate, cu séu fără condițiuni, — de toate acestea n'avem noi a ne ocupa.

Idealul, ce urmărim, este: păstrarea neatinsă a individualității naționale române, încetarea războiului contra limbei, a școlii și a bisericii naționale. Pe aceste nu cunoșcem capți politici nici într'o țără locuită de Români, cari să aibă dreptul de a nu le considera, de a le negocia pentru dobândirea vre-unui drept ori privilegiu politic.

Decă dér dișele franceze primesc dela Budapesta informațiuni despre împăcarea ori neimpăcarea Românilor, n'avem noi să le ținem de réu. Ceea-ce însă ne pune indignat condeul în mână, sunt minciunile și calomniile ce, cu această ocaziune, șovinistii maghiari le însiră în jurnale inconșiente de fapta lor, dér conșiente de câștigul lor material.

O mică răfuială cu acestea.

După acesta autorul arată, că „La Cocarde” din 27 Iulie, aducând laude contelui Goluchowski, spune, că acest diplomat când se afla la Bucuresci priveghia de-aprópe făptuirile „Ligei Române”, care „predica pe față estermizarea rasei maghiare”. Raporturile lui Goluchowski trimise la Viena vizau următorul plan: „Năvălirea Românilor în Transilvania, nu pentru a libera pe frații lor, cari nu sunt de loc oprimați, ci pentru-ca să ocucerescă formidabila pozițiune strategică, ce o formăză Carpații”.

„Statul-major austro-ungar înțelese atunci adevăratele tendințe ale mișcării irredentiste române, și a lucrat în consecință”...

Câte rânduri, atâtea minciuni! esclamă autorul. Nici-odată Liga nu s'a gândit la o năvălire a Românilor în Transilvania. Ba în scrisórea adresată lui Goluchowski Liga a respins asemenea calomni și născociri de creeri bolnavi. Dér însu-și Goluchowski n'a adus în delegațiunii o afirmare, ca cea din „La Cocarde”.

„Le Siècle” publică o corespondență din Budapesta, în care se desaproba pasivitatea Românilor, pe cuvânt, că o asemenea politică nu pôte fi, decât a națiunilor mari, séu ale unei naționalități, care prin cultură, inteligență și bogăție jócă un rol preponderant într'un stat. Tot acolo se mai susține, că Românii ardeleni și bănățeni s'ar bucura de toate drepturile constituționale, de cari se bucură Ungurii — *Risum teneatis!* esclamă d-l Urechia.

„Paris-Journal” reproduce scrisórea din „La Cocarde”, fapt, care probéză, dișe autorul, că aceeași mână ține firul mișcării, ce vré să-o aște șovinismul maghiar în presa franceză.

„L'Indépendance Belge”, într'o corespondență mult mai mare decât din „La Cocarde”, se anină de *politica pasivă* a Românilor, și de scirea răspândită, — dișe ea — de Români!... că această politică va fi abandonată. Vorbesce apoi de cunoscutul „pact”, ce l'ar fi încheiat Szell cu Românii prin mijlocirea Metropolitanului Mețianu, dișcând, că nu se teme, că ar resulta vre-un pericol pentru Ungaria, decât 17 séu 18 deputați români ar intra în dietă. De aceea „aprobă pe ministru Szell, decât dela el au pornit negocierile de împăcare”!

D-l Urechia, încheiând esclamă:

„Audiți dreptatea, ce vor dobândi Românii, când vor abandona politica de pa-

sivitate! Șapte-spre-đece séu opt-spre-đece Români, din 3 milioane, vor fi primiți în parlament! După asemenea socotélă, cu doi-trei mai mulți, ar trebui să fiă reprezentată națiunea maghiară în acelaș parlament”.

Din România.

Complotul bulgar.

Din Bucuresci ni-se scrie, că judele de instrucțiune în afacerea asasinatului Mihăileanu, a reușit a dobândi o mărturisire a asasinului Dimitroff. Acesta îi declară, că a fost un prost, căci a sévirșit crima pentru parale. Acei, cari l'au îndemnat întâiu, sunt: Iconomoff, Takiroff fotograful și Bureacoff. Când a fost la Sofia Iconomoff l'a dus la Sarafoff. Acesta, când l'a văđut, l'a pupat, după aceea i-a dat parale, ca să comită crima. El i-a spus, că decât va scăpa, o să-i dea o slujbă bună în Bulgaria, ér decât va fi prins, în dișa procesului are să stăruescă întreg comitetul executiv să-l scape.

La Bulgarul Kazacoff s'a găsit nu numai o scrisóre a șefului comitetului revoluționar bulgăresc Sarafoff, ci se dișe, s'a aflat și o corespondență între el și ministerul de esterne din Sofia, de unde rezultă, că avea ére-cari legături cu guvernul bulgar. Asasinul Dimitroff a mărturisit, că are complicit în Bucuresci și i-a și numit. Parchetul s'a pus pe urmele complotului din Bucuresci. Se fac mereu număróse descinderi și arestări. Până acuma s'au arestat 50 de Bulgari bănuți. Unul din ei Dima Gheorghieff, a fost arestat în hala Ghica; el spusese unui precupeț Trandafil, că nici *Regele Carol nu va scăpa cu viața*. După „Epoca” însă Bulgarul se fi diș numai, că va omori *incurénd pe un înalt funcționar de stat român*.

S'a vorbit și de o ruptură a relațiilor diplomatice între guvernul român și bulgar. Acesta însă se desminte din isvor autorizat. Guvernul român, de fapt, a adresat însă o *notă forte energică la Sofia*, în care se declară hotărât, că decât guvernul bulgar nu va lua măsură pentru a da în judecată pe toți Bulgarii, cari sunt implicați direct ori indirect în asasinatele politice comise pe teritoriul român, *guvernul român își va sci face datoria sa față cu supuși bulgari, cari se afiă în România*.

Cu alte cuvinte, în cas, că guvernul bulgar nu va satisface pretensiunii juste a guvernului român, se vor lua măsurile cele mai severe de represiune contra Bulgarilor din România. Se vobesce de o espulsare în număr mare de Bulgari din România, cari n'au meseră séu profesiă și au fost cât de puțin implicați în comploturile bulgare.

Se mai vorbesce, că și în Dobrogea s'ar mai fi descoperit un complot bulgar.

Dișarul „Peninsula Balcanică”, al cărui director era réposatul Ștefan Mihăileanu, publică în ultimul séu număr un articol intitulat „Complotul fiilor lui Krum”. Étă părțile principale ale acestui articol:

„Cu cumetrii bulgari noi Românii în tot-déuna am avut de îndeplinit acelaș rol. Amintescă-și de organizarea de stat, ce am dat'o imperiilor româno-bulgare; amintescă-și, că pe pământul ospitalier al poporului român au agitat patrioții bulgari pentru deșteptarea conșinței naționale bulgăresci și în numele civilizației; amintescă-

că-și de rolul decisiv al mândrei armate române sub comanda bravului ei Căpitan pe câmpiile Bulgariei întru crearea statului bulgar de azi.

„Să nu uite Bulgarii, că în toate cauzele lor drepte i-am susținut, le-am dat concursul desinteresat, mai mult, i-am condus, da! condus. Amintescă-și Bulgarii, că Armăni conduceau în Bulgaria acțiunea comitetelor patriotice bulgăresci, și acestor martiri deci datorese Bulgarii, încheați în stat național și constituțional, viața lor organizată de stat, acești Armăni sunt părinții pensionarilor statului bulgar, pensionarilor cu recompensă națională...”

„Străinii ne dau să înțelegem, că nu mai trebuie să muncim pentru nimeni altul, ci numai pentru noi, pentru interesele noastre. Un neam, cum este al nostru, atât de desinteresat, de altruist, găsește și timp și mijloace să se vadă de interesele sale pentru așa o viitor.

„Și idealul românesc este pur și simplu: unitatea culturală a tuturor Românilor. Atât ne ajunge.

„Viața ea și morțea lui Mihăileanu, cum a știut să muncescă și cum a știut să moră Mihăileanu, ne chiamă la datorie.

„Nu plânses și vaet vom face să vibreze în auzul omenirii noi Armăni dela „Peninsula Balcanică“ pentru morțea grandioasă a incomparabilului stegar al românismului Stefan Mihăileanu, căci nu se înduioșează inima în fața datoriei sacre, ce ne incumbă, când pericolul bulgar ca un șuvoiu incalificabil de sălbătici din timpurile când era omul în horde a la Krum se deslășușese cu toată furia animalică, nu! ci inima se învertoșează, se îmbărbătează, se căleşce pentru ca „flambura“ cultorei române să fâlfâie falnic. Stegarul a murit, trăescă stegarul!”

În memoria lui Mihăileanu.

Diarul „La Roumanie“ face apel la o subscripțiune pentru ridicarea în Ateneu a unui bust al lui Stefan Mihăileanu, prin care să se perpetueze memoria acestui bun și fidel cetățean, care a apărât atât de brav interesele fraților săi din Macedonia. Și a și inițiat colecta, subscriind d-l Tache Ionescu, fost ministru de finance, suma de 200 Lei, ér diarul „La Roumanie“ 40 Lei.

*

Ilustrul profesor B. P. Husău a trimis dela Câmpina, cu ocazia înmormântării regretatului St. Mihăileanu, următoarea telegramă diarului „Timpul“:

„Glorificarea victimelor este cea mai dureroasă pedepsă pentru ucigașii lor, a căror vanitate ar trebui tot-odată unită pur și simplu prin celula furioșilor în casa de nebuni.

Stefan Mihăileanu a fost un martir al ideii noastre naționale: prin cuvânt, nu prin asasinat.

Însărcinat a face o nouă nomenclatură a stradelor Capitalei, eu am dat unei strade numele de „St. Mihăileanu Macedoneanul“, pe care pe de o parte să-l citească sălbaticii de peste Dunăre, ér pe de altă parte să ne înțelegă Români de acolo.“

Noul program al „partidei independentenților“. Independenții s'au mai bine dis kossuthiștii unguri și-au făurit în fața viitorilor alageri de deputați un nou program, ale cărui puncte principale sunt următoarele:

Deplina independență politică și economică a Ungariei, separarea ei de către Austria să fiă enunțată prin lege; sufragiu universal cu votare secretă după comune; guvernare constituțională pe baza suveranității poporului; reformă parlamentară, cu desființarea camerei magnaților, cu arondarea proporțională a cercurilor electorale, având acestea dreptul de-a-și rechema deputații și aplicarea strictă a incompatibilității; desființarea privilegiilor de naștere și avere, precum și a tuturor titlurilor, ce vatămă egalitatea omului, apoi rangurilor și ordinei; deplina libertate de gândire și a cuvântului, libertatea nefermuită a pressei, drept de asociare și întrunire; împărțirea proporțională a sarcinilor publice; dare pe burșă, scărirea dărilor; desființarea fideicomisurilor; secularizarea averilor bisericilor provenite dela principii; exproprierea în genere a marilor proprietăți din partea statului și parcelarea lor, precum și stabilirea mărimii proprietății de pământ individuale. În fine să nu fie permisă sequestrarea cantității de avere mobilă și imobilă, care este absolut necesară pentru susținerea vieții.

Inmormântarea Regelui Umberto.

Erî s'a făcut la Roma înmormântarea Regelui Umberto. Până în momentul când scriem rândurile acestea, n'avem sciri mai amănunțite despre mersul ceremoniei funebre. Dăm însă aici — după telegramele de erî — următoarele împărțiri cu privire la transportarea cadavrului Regelui Umberto din Monza și despre sosirea lui la Roma, unde a fost depus la Pantheon.

Din Monza la Roma.

Mercuri seara, la ora 4.20, cadavrul regelui Umberto a fost pornit din Monza la Roma. Cociugul era pus pe un afet de tun și tras de 6 părechi de cai negri, călăreți de sub-oficieri de artilerie. Cociugul era acoperit de-o splendidă corónă făcută jumătate din lauri și jumătate de palmier cu trei forte bogate panglicii, pe cari se citește numele de Victor Emanuel, Margareta și Elena. Pe tot parcursul trupele erau înșirate și dădeau onorurile militare. Se afla de-asemena o mare mulțime de lume, care la trecerea cortegiului își descoperea capetele. Cortegiul era deschis de-un escadron de cavalerie și două companii de infanterie. Apoi mergeau 30 preoți, apărând oclerului casei regale. Archiepiscopul Passi ducea coróna de fier. De ambele laturi ale cociugului se aflau patru din adjutanții regelui Umberto, anume gene-

rării Awgado, Serafini, Canera și colonelul Ilao. În jurul carului funebru se aflau curasieri. Urma îndată după aceea calul favorit al lui Umberto. Cortegiul era închis de patru escadrone de cavalerie, o brigadă de artilerie și o baterie călăreță de artilerie.

În gara Monza au intrat numai două companii de infanterie cu muzică. Cadavrul fu pus într'un vagon de sistem elvețian, ornat pe dinăuntru cu postav negru, presărat cu decorațiuni de aur. Cociugul sta pe un mic catafaloc, în jurul căruia se aflau puse patru fotolii pentru garda de onoare. Cadavrul fu însoțit dela Monza până la Roma de ducele d'Aosta, contele de Turin, nepoții regelui Italiei, de ducele de Genova, fratele reginei Margareta, de președinții Camerei și Senatului.

Trenul s'a oprit două minute la Milano, cinci la Genova și dece la Pisa. Trenul sosesi erî dimințat la Roma, la orele 6 și 30 min. În toate gările pe la cari trecea cadavrul s'au dat oncurile militare.

La Roma.

Erî dimințat, la orele 6 și 30 min., pe un timp noros, cadavrul Regelui a sosit la gară, unde erau de față: noul Rege Victor Emanuel III, Principii italieni și străini, ambasadorii, diplomații și toate căpeteniile autorităților.

Pe toate stradale, pe unde trecea conductul, trupele stăteau în șir stradale erau inundate de lume. Tote prăvăliile au fost închise. Pentru ziua înmormântării au sosit la Roma 15,000 străini.

La 7 ore sub-oficieri au ridicat cociugul din vagon și l'au dus în capela de doliu. Primul capelan al curții a făcut cea dintâi săntire a cadavrului, după care apoi conductul imens s'a pus încet în mișcare. După numeroșele deputațiuni, au urmat preoți și călugări în număr de vr'o sută sub conducerea preotului Quirinalului. În urma acestora mergeau deputațiunile regimentelor și în fine cociugul, așezat pe un afet de tun și tras de șese cai, ér de jur împrejur mergeau funcționarii camerei regale și primul adjutant al lui Umberto călare cu spada Regelui. Acestă grupă pe cât era de simplă, pe atât făcea o mai adâncă impresiune. Mulți la vederea cociugului au vărsat lacrimi.

La dreapta și stânga cociugului mergeau ministrii, deputații și senatorii, ér după cociug urma măestrul de ceremonii cu coróna de fier, capelanii Regelui, municipalitatea, capitulul din Monza, Regele și principii străini, calul Regelui, cu care a fost în răsboi, îmbrăcat în negru.

Conductul a fost încheiat de stégurile armatei purtate de o gardă de onoare. Prețutindenea, pe unde trecea cociugul cu cadavrul Regelui, domnea o tăcere evlavioasă; toți aveau capetele descoperite.

Rămășițele pământesce ale Regelui

Umberto, după un ceremonial pătundător, s'au așezat spre vecinică odihnă în Pantheon.

Părechia domnitore a României pentru Umberto.

Coróna, pe care generalul Lahovari a depus-o în numele Regelui Carol, are inscripția: „M. S. Regelui Umberto. — Bunul său frate Carol“.

Regina Elisabeta a însărcinat tot pe generalul Lahovari să remită reginei Margareta o scrisoare autografă și a depune pe cociugul lui Umberto o corónă de „edeleweis“ (flăra reginei) culese la Sinaia și împletite chiar de Regina României. Atenția delicată a Suveranilor României a produs în Roma o mare și frumoasă impresie. Tote diarele din Roma vorbesc cu simpatie despre acesta.

Omagiul cetățenilor Romei.

Prințul Colonna, primarul Romei, a publicat alaltăeri un manifest, în care spune, că cetățenii vor participa la omagiul extrem adus Regelui Umberto, cu aceea reculegere adâncă și mută, care va dovedi încă odată, că ori-ce manifestație a Romei e tot atât de mare și solemnă, pe cât e de mare treoutul ei.

Miercuri seara la ora 9 a sosit în Roma regina Margareta. Dela gară la Quirinal se afla o mulțime imensă, compusă în cea mai mare parte din femei îmbrăcate în negru.

Manifestația Italianilor.

Se dice, că Miercuri au sosit 20 mii de persoane. Tote zidurile sunt pline de manifestații ale asociațiunilor, prin cari membrii erau invitați la înmormântare. Aprăpe toate comunele din Italia au trimis delegați. Se calculează, că 900 municipalități au trimis reprezentanți la înmormântare. Animația în oraș era extraordinară. Corónele nu încetează de-a sosi la Quirinal.

Vaticanul și Quirinalul.

Din incidentul tragicului sfârșit al Regelui Umberto s'au arătat semne forte încourătoare, că raporturile între Vatican și Quirinal, cari de 30 de ani sunt în continuă încordare, pe viitor probabil se vor îmbunătăți, grația spiritului blând și paclnic al papei Leo XIII.

Tot timpul, cât rămășițele pământesce ale Regelui Umberto au stat pe catafalcul din Monza, preoții, episcopii catolici, cu papa în frunte l'au încunjurat cu sincerile lor regrete, manifestând astfel patriotismul lor și arătând, că sînt una cu națiunea italiană. Când cardinalul Rampolla, secretarul de stat papal, a înscințat pe papa despre asasinarea lui Umberto, Leo XIII profund emoționat a rostit vorbe condamnătoare în contra asasinului și a partidei sceleratilor, care i-a înarmat brațul. Îndată după acesta

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Generalul Botha.

Pentru a consacra un erou, sunt de lipsă două lucruri: victorii, și unșecul împlinit. Generalul Botha se pôte compara cu Washington. Lupta, care o susține Botha în ac-st moment, are multe puncte de asemănare cu aceea a lui Washington, și ea general, cred, că Botha nu s'a arătat inferior marelui American. După cât am putut observa, sunt convins, că de-că ar fi chemat odată, în cele mai înalte funcțiuni în parlamentul țării sale, demnitătea sa, înțelepciunea sa ar câștiga atunci admirațiunea lumii, tot în aceeași măsură, ca azi voinicia și destoinicia sa militară.

Pentru întâiași dată întâlnii pe Botha după Spions Kop, care fu pôte cel mai interesant moment din totă lupta. Într'o dimi-nță Botha auzi, că Spions Kop, ocea linie de apărare a Burilor, ajunse în mâinile inimicilor, după ce a fost luat prin surprindere. Englesii, beți de bucurii, începură îndată a fortifica pozițiunea lor. Erau acolo în număr de 800 de oameni și le soseau necontentit trupe din afară.

Botha n'avea cu sine mai mulți de 60 Burgheri, dér ei nu șovăi. El dadu po-

runcile necesare pentru-ca alte comande să-l urmeze în măsură cum se vor ivi, și conduse pe omenii săi la atac. Voinicia generalului se comunică și trupelor sale. Iute se urcară pe înălțimile din Spions-Kop, condus și răpiți de exemplul șefului lor. Lupta fu teribilă.

Englesii se țineau bine. Ei aveau în favorul lor scutul pozițiunii lor și disproporțiunea copleșitoare a numărului, erau însă inferiori Burilor prin lipsa precisiunii la tir. Omorîți ca oile, Englesii cântau să se ascundă. Cum se arăta un cap, omul călea mort. Burii țintau ca la vânătoare. Ei încă perdeau oameni, dér veniseră să gonescă pe Englesii și i-au și împrăștiat.

Botha mi-a dat detalii despre acesta luptă homerică, și forte modest, părea a fi convins, că n'ar fi putut procede în alt mod. Când mă întelnui ér cu Botha la comandantul din Iohannisburg, despre lupta din Spions-Kop vorbea totă lumea ca despre o minune. Oficierii prezenți îi făceau complimente, dér serioși, în maniera Burilor. Ochiul lui Botha strălucea de mulțămire, dér el tăcea și nu afla cuvinte, din prespăritate.

Tinér, prea tinér pentru Burii, cari în genere au încredere numai în bărbați cu barbă lungă, Botha pörta cu calm și cu demnitate cei 35 ani ai săi. Mare, șese urme de înalt, cu umerii lași, solid zidit, se vede că posedă o forță remarcabilă. Prea

greu pentru a fi atlet, simți privind la el, cât de enorme trebuie să fiă rezervele sale de vitalitate. Când bate cu pumnul în masă și o face să vibreze, este ca lovitura labei unui leu.

Obrajii săi sunt mai mult rotunși, fără crețe, fruntea sa nu-i prea mare, în privirea ochilor săi albaștri e ceva candid și drept, ce te silence să te pleci lui. Trăsurile feței sunt bine modelate, numai dinții strică întru cât-va acesta regularitate armonioasă. El pörta o mică mustață și barbă brună.

Botha e fără posă, fără afectatiune, cum sunt de altcum omenii pe acolo. Amicii săi nu-l numesc d-le General, ci simplu „Ludovic“. Manierele sale sunt așa de puțin studiate, încât pörți dice, că n'are, dér curtoasia naturală, aerul de demnitate, fără ați da sémă, îi dau aparența de gentilom.

Când îi revăd în cuget, mi aduc aminte întâiu de privirea ochilor săi albaștri și deschis și de calmul, care emană din totă personalitatea sa. La o privire superficială, față sa, după masca de calm, putea să apară a fi fără expresiune, dér privindu-l cu atențiune aflau, că acesta atitudine era numai o perfectă controlă de sentimente și de cugete vigurose și chiar vehemente. Eu am vădut pe Botha calm la Baragmanath, aprăpe de Iohannesburg, la Reitfontein, la Pretoria, dér acesta lunge acoperea un vulcan. Privirea sa era totdeuna plină de bunătate, dér une-ori, pe câmpul de luptă,

scănteile voinței sale neînvinsă luceau din ochii săi.

Botha vorbea puțin. Acestă resultă din temperamentul său, dér și din cauză, că afla tăcerea avantajoasă. Simplu comandant la începutul luptei, după aceea numit succesiv general, general șef în Natal, și în fine generalissim, Botha a trebuit să suscite gelosia celorlalți șefi. El se făcea totdeuna pur' că n'ar observa ac ste sentimente, și în curând bunătatea sa, curtoasia sa obicnuită, cât și calitățile sale mari militare, câștigă amiciția acolora, cari ar fi putut deveni inimicii săi. El da un ordin, ca și când ar fi prezentat o dorință, de care cel subordonat însuși se convingea, că era de lipsă. Acestă n'o făcea din slăbiciune. El seica ce voia, și el aștepta să fiă ascultat; și îl ascultau toți cu cordialitate.

Am asistat la mai multe consilii de luptă ținute de Botha. Se discuta situațiunea forte liber, și toate ideile se primeau cu atențiune. Generalii și comandantii propunau totdeuna măsurii energice. Între ei nu se aușia nici un cuvânt descurajat. Câte-odată se iveau divergențe de păreri, se discuta sdravên. Botha nu dicea nici un cuvânt. La sfârșit — și se întempla totdeuna așa — dicea cineva: „Ei bine, lăsăm hotărârea comandantului general“. Totă lumea era de acord în privința acesta, și

papa a oficiat o slujbă religioasă pentru defunctul Rege și în tot timpul dimineții a fost foarte agitat, întreținându-se cu cei din jurul său asupra asasinatului.

Leo XIII nu și-a uitat însă nici de regina Margareta, pe care o stimulează foarte mult pentru sentimentele ei religioase. Primul lucru i-a fost să adreseze reginei o telegramă de aderență. Cardinalul Rampolla, un antimonarhist fervent, a făcut obiecțiuni. În urma acestor s'a hotărât să trimită o telegramă cardinalului Ferrari, episcop de Milano, care era prin această însărcinat de a merge să prezente reginei condolențe în numele papei.

Să nu trecem apoi cu vederea, că numeroși cardinali și episcopi au adresat curții italiene telegrame de condolență. cea mai remarcabilă a fost aceea a cardinalului Prisco, episcop de Neapole, căruia regina i-a răspuns imediat, mulțumindu-i cu căldură.

Dăr nici guvernul italian n'a rămas necunoscut. El a mulțumit episcopului de Genova, care, inspirat de sentimente religioase, a adresat o frumoasă scrisoare clerului în eparchia sa, ordonând rugăciuni solemne pentru odihna sufletului defunctului Rege și rugăciuni speciale pentru Regele Victor Emanuel III.

Așa ceva nu s'a mai pomenit în Italia de când Roma, ultima rămășiță a statului papal de odinioară, a fost cucerită cu înțep teritoriul ei, pentru regatul italian. Ea trebuie să producă oarecare mirare, că pe când tânărul rege Victor Emanuel III a introdus în proclamația sa devisa multă impăratore pentru Vatican: *Roma intangibile* — vrând prin aceasta să spună, că papa nu va mai recăpăta Roma — pe atunci Vaticanul răspunde cu aceea, că participă la înmormântarea lui Umberto, ale cărui rămășițe au fost depuse în Pantheon.

De altfel situația e foarte nesigură, dacă nu se poate prevedea, decât atitudinea noului Rege va contribui, ca semnele acestei apropiere între Vatican și Quirinal să se concretizeze cu timpul și să devină o realitate.

SCRILE DILEI.

— 28 Iulie v.

Măsură contra anarhiștilor. Senatul Pessina, celebrul juriconsult, va cere Senatului italian restabilirea pedepsei cu moarte pentru regioidi. Opiniunea generală este favorabilă acestui proiect. Într'un interview cu corespondentul lui „Berliner Tagblatt“ fostul ministru Baccelli, exprima chiar ideea, „că e păcat, că nu se pot pedepsi anarhiștii printr'o manieră sumară și populară, precum este legea lui Lynch“.

Iosif Szlavy, custode de coronă și fost ministru președinte ungurese după re-

Botha pronunța vre-o câte-va cuvinte, practice, scurte, cu pricepere și hotărâte. El da ordine clare fiă-cărui, și consiliul se termina.

La Vereenping, la frontiera dela Transvaal, vâzusei pe Botha aproape cel din urmă părăsind locul, puțin înaintea intrării englezilor. El avea un vagon mare acoperit, care-i servea de cuartir general, și înăuntru, ședând pe o lădiță, prânzul ce i-se aducea pe o ladă. Tote planurile noastre se micșoraseră, dăr nu se vedea nici o descoperire în fața lui Botha. În scurtă vreme dădă ordine nouă și singurul defect al desastrului fu acela de a-i mări bunătatea sa personală.

Un ofițer, care vedea în minele de război cauza principală a luptei, propuse măsurile cele mai energice pentru a împiedeca pe Englezii și a le face victoria eventuală inutilă, nimicind minele de aur din Johannesburg. Botha singur se ridică contra acestei idei.

Am văzut pe Botha ultima oară plezând spre Grana, unde avea să se lupte cu nouă Englezii. Puținele persoane, cari erau la pară, îl aplaudară la plecarea sa. El suridea cu blăndețe și între companiile de cavalerie, calm și întreprinzător, dispărură din ochii noștri.

Dumnezeu să-l păzească. Acesta e un om!

(Din „Le Journal“.)

Lucca.

tragerea lui Lonyay la 1872, a răposat alaltăieri dimineața în Aranyos-Maroth la vârsta înaintată de 82 ani. În Aprilie 1880 a fost numit și ministru de finanțe în cabinetul Bito, din care post repășind la 1882 fu ales custode de coronă, devenind astfel membru al camerei magnaților.

Mare defraudare. O senzațională defraudare s'a săvârșit în Sebeș-Kellemes (Ungaria). Directorul postal de acolo Bott I., după-ace a defraudat din cassa postei 42,000 corone, a dispărut. Bott, după amănuntele foilor ungurești, în luna trecută a mers în concediu la Pösteny. După câte-va zile familia lui a primit dela el din Budapesta o carte postală ilustrată și de-atunci și-a pierdut urma. „Concediul“ lui Bott a expirat în 20 luna trecută, și el încă nu s'a întors la slujbă. Direcțiunea postei din Cașovia atunci s'a deșteptat din somn și părăndu-i-se suspectă absența lui, a făcut cercetare la posta din Sebeș-Kellemes și a constatat defraudarea săvârșită de Bott de 22,000 corone. S'a făcut, se'nțelege, arătare la tribunal. Se presupune, că Bott a luat-o spre America.

Dela Congrese. În consiliul Uniunii interparlamentare a păcii a fost ales pentru doi ani și d-l Em. Porumbaru senator. Din partea României, mai este și d-l V. A. Urechia. — La congresul de medicină din Paris d-l prof. Dr. Toma Ionescu a ținut o interesantă conferință în secțiunea de istologie asupra structurii nervului marei simpatice. La acest congres iau parte 8,000 de medici, printre cari cei mai iluștri din lumea întreagă. — Printre vice-președinții de onoare ai congresului internațional de chimie aplicată din Paris a fost și d-l Dr. C. Istrati, fost ministru al instrucțiunii publice.

Inveninați — cu lapte. Dilele acestea două familii din Neoplanta au căzut jertfă neconștientității unei lăptărese. Ca de obicei, așa și de astă-dată femeia Mandelic I. s'a dus în piață să cumpere lapte. Dela o fată de Sârb a cumpărat 3 litre de lapte, dintre cari o litră a fost pentru femeia Bojan, ce locuia în aceeași casă. Abia mâncară laptele și toți membrii acestor două familii, în număr de vre-o 6, s'au bolnăvit greu, ér doi dintre copiii mai mici, între chinuri grozave, au murit. S'a chemat medic, care a constatat otrăvirea cu lapte. Membrii familiei, cari se aflau încă în viață, li-s'au dat contra-venin, scăpând astfel cu viață. În urma cercetărilor făcute de poliția s'a aflat, că lăptăresa, care a vândut laptele, a băgat în el o plantă foarte veninosă, numită în limbajul poporului „laptele cânelui“, care are însușirea, de-a da laptelui mestecat cu apă o coloră frumoasă albă. Lăptăresa Zsifkovic, care a otrăvit laptele, a fost arestată. Deore-ce în timpul din urmă s'au ivit mai multe cazuri asemenea în Neoplanta, poliția cercetază din casă în casă, urmărind pe falsificătoarele de lapte.

Concert. Mâne, Sâmbătă dimineața la 7 ore, muzica orașenescă va cânta pe Promenada de jos, ér la 8 ore sera la hotel „Orient“ (Nr. 1.) Intrarea 60 bani.

Producțiune în Brad. Tinerimea studioasă română din Zarand și jur invită la producțiunea teatrală împreună cu „petrecere de dans“, ce va aranja Duminică la 12 August n. e. în sala hotelului „Central“ din Brad. Intrarea: Loc I. 2 cor., loc II. 1 cor. 60 fil., parterre 1 cor., copii 40 fil. Venitul curat e destinat pentru sporirea fondului „măsa studenților“ dela gimnaziul român gr. or. din Brad. Comitetul arangiator: Vasilie Boneu profesor, president. Nerva Onou, vice-presid. Em. Pop, secretar. Ad. Val, Avr. Anghel controlor. I. Șortan, vice-presid. G. Almășan secretar. Lazar Vraciu, casar. (Urmăză încă vre-o 36 membri). Oferte mari-mioase a se adresa la profesorul Vasilie Boneu (Brad). Acestea ca totdeauna, se vor chita în public.

Se va reprezenta: „Iorgu dela Sadagura“, comedia în trei acte de V. Alexandri. Persoanele vor fi reprezentate prin d-nii: Ioan Dămian, Petru Circo, Ioan Șipos, Corneliu Albu, d-ra Veturia Rimbaș, d-na Letiția Damian, d-nii: Rem. Perian, Ioan Bărna, Ioan Laslo, George Copos. La fine urmăză dans.

Răsboi în China.

Lupta dela Peicang.

Șcim, că trupele aliate au plecat deja săptămâna trecută dela Tien-Cin spre Peking și ajungând la Peicang au avut Duminică o mare luptă cu Chinezii. Folia engleză „Daily Express“ anunță despre lupta aceasta următoarele:

În jurul orașului și pe amândouă malurile râului Pej-Ho se afla o puternică armată chineză. Dimineața la 3 ore trupele engleze, rusești și japoneze au început să dea din tunuri asupra Chinezilor, pricinuindu-le mari pagube. Numai la 10 ore a. m. trupele aliate au putut să isgonescă pe Chinezii din prima poziție de luptă. Aliații înaintară pe cât li-a fost posibil, ca să exploateze momentul favorabil. După o luptă de două ore Chinezii s'au retras în *brună ordine* peste podul râului, pe care însă l'au aruncat în aer, ca să împedecă persecutarea. Atunci un mare detașament japonez a trecut râul în mijlocul unui foc teribil, cel descărcară Chinezii asupra lui. Japoneseii au pierdut mulți oameni, însă prin atacul lor cutezat au grăbit retragerea Chinezilor spre răsărit. Și pierderile Rușilor sunt mari. Aliații au pierdut 700—1000 de oameni în morți și răniți.

Comandantul suprem al trupelor aliate.

„Gazeta de Colonia“ anunță, că generalul german contele Waldersee a fost numit comandant suprem peste trupele aliate. Numele lui se dăce, că este a se atribui inițiativei împăratului Wilhelm. Din Hamburg se anunță, că Țarul a felicitat prin o telegramă pe Waldersee din incidentul acesta.

Ultimatum Americii.

Din Washington se vestesce, că președintele Mac Kinley a avut o conferință cu consilierii săi, în urma căreia a trimis consulului american Goodnow din Shanghai o notă telegrafică în formă de ultimatum, cu însărcinarea ca consulul s'o adreseze prin Li-Hung-Ciang și alți bărbați conducători Chinezii guvernului din Peking. Nota preține dela guvernul chinez să întreprindă neamănat ori-și-ee în interesul ordinii și păcii, după-ace la Washington și în alte părți situația ambasadurilor este considerată ca foarte gravă.

Telegramă din Peking.

Conger, ambasadorul american, telegrafiază din Peking, fără dată: „Suntem încă asediați, situația este foarte gravă, guvernul chinez insistă, ca să părăsim Pekingul, însă acesta ar fi mărta sigură. Focul puseilor chinezese continuă, suntem curajoși, însă ne lipsesc proviziuni și munițiuni. Doi membrii progresiști ai Ciung-Li-Yamenu-lui au fost decapitați. Toți membrii legațiunii americane sunt în viață“.

Starea sanitară a miniștrilor din Peking.

„Agenția Wolf“ anunță, că ministerul afacerilor străine din Berlin a primit dela secretarul legațiunii germane din Peking, o depeșă dela 4 August, transmisă din Tsi-nan, anunțând, că starea sanitară a membrilor legațiunii este destul de satisfăcătoare. Interpretul Cordes s'a restabilit.

Resistența legațiunilor.

„Agenția Stefani“ vestesce: Ministerul afacerilor străine a primit dela d-l Salvago Raggi o depeșă cifrată, fără dată, că legațiunile Belgiei, Austro-Ungariei și Italiei au fost evacuate, membrii acestor legațiuni, împreună cu misionarii și alte persoane private s'au refugiat la legațiunea Angliei, care a adăpostit 700 de străini. Misiunile catolice dela nordul orașului păreau, că mai resistă încă; ele erau apărate de către 30 marinari francezi și 10 italieni. Legațiunea engleză mai avea proviziuni pentru două săptămâni.

Distrugerea legațiunii olandeze.

Din Haga se telegrafiază: Guvernul neerlandez a primit din Peking o depeșă datată dela 8 August și considerată ca autentică, spunând, că legațiunea neerlandeză a fost distrusă la 22 Iunie; ministrul și se-

cretarul sunt în viață și speră să fie liberați peste 14 zile.

Rusia și China.

Țiarul rus „Nowoje Wremja“ își exprimă via sa satisfacția pentru-că împăratul Chinei a adresat și Țarului o cerere de mediațiune. Acest țiar spune, că guvernul chinez, contrar svonurilor răspândite, nu numai că a evitat să se pună rău cu Rusia, dăr a ținut foarte mult socotă de vechile relațiuni între China și Rusia, trimițând cererea sa mai întâiu Țarului și apoi celorlalte curți. Din răspunsul dat de suveranul Rusiei se poate deduce, că această țără nu a declarat și nu poartă război cu China. Cercurile politice din Petersburg cred, că Chinezii, cari atacă granițele Rusiei, procedeză contra voinței guvernului din Peking. Dacă scirea, că ambasadorii străini se află în viață se aieveresca, atunci restabilirea relațiunilor normale se va pute realiza în curând. China se va convinge atunci, că Rusia nu e inimica ei.

Li-Ping-Heng.

Mandarinel Li-Ping-Heng, fost comandant suprem al trupelor chinezese din nordul Chinei, numit de curând mai mare peste armata din Peking, e cunoscut ca unul dintre cei mai înverșunați dușmanii Europeanilor. Ca guvernator la Șantung, el a pregătit mișcarea revoluționară de acum, care a izbucnit întâiu la granița Șantungului. Pe când guverna la Șantung, la 1897, au fost omorâți acolo doi misionari germani, și acest omor s'a săvârșit fără îndoială cu aprobarea, decât nu chiar din ordinul lui. Asasinarea acestor misionari a adus cu sine arendarea de către Germania a teritoriului Kiaociau. În urma cererii Germaniei, Li-Ping-Heng a fost destituit. Peste un an însă el a fost chemat din nou în serviciul statului și numit guvernator la Shans. Mai târziu a fost transferat la Mukden. În acest oraș sfânt al Manduriei Li-Ping-Heng a ațâțat populația în contra Rușilor. Evenimentele actuale dela granița ruso-chineză dovedesc, că propaganda lui Li-Ping-Heng a dat rode.

ULTIME SCRI.

București, 9 August. Guvernul austro-ungar și german au intervenit la Sofia pentru disolvarea comitetelor revoluționare, sub amenințarea de represalii.

Viena, 9 August. Dela secretarul ambasadei austro-ungare din Peking, Rosihorn, a sosit o telegramă cifrată spunând, că edificiul ambasadei, împreună cu mobilierul și arhiva, au ars în ziua de 21 Iunie. Căpitanul de fregată Thoman și trei matrozii au căzut. Telegrama se consideră ca autentică.

Berlin, 9 August. Waldersee și statul său major va pleca în China peste două săptămâni. El nu va călători pe mare, ci prin Siberia până la Wladivostok, ér de aici cu corabia spre Tien-Cin.

Petersburg, 9 August. S'a răspândit scirea, că Țarul a dat voie Germaniei să-și transporteze trupele pentru China prin Siberia.

Londra, 9 August. „Daily Mail“ primesce din Cifu scirea, că Rușii au ocupat în Niucivang cartierul indigenilor pe care l'au pustiit.

Londra, 9 August. Roberts telegrafiază din Pretoria, că se teme, că garnisóna din Elandsriver, după o rezistență de 10 zile, a căzut în captivitate la Buri. Kitchener persecută pe Dewett, care a trecut deja peste Vaal.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maror.

Cancelaria advocațională

a avocatului

Dr. Iulius Orendi

e în Strada Porții Nr. 26.

**Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:**

Cărți cu prețuri reduse. Atragem atenția cetitorilor asupra cărților de mai jos, care au fost puse la dispoziția administrației diarului nostru spre a se da, drept premii, d-lor abonați ai „Gazetei Transilvaniei“ cu prețuri reduse, ba chiar numai pe jumătate, de cum s'au vândut până acum. Lista acestor cărți este următoarea:

1) *Lascar Viorescu, O iconă a Moldovei din 1851* de Wilhelm de Kotzebue. E cunoscută această scriere ca o lucrare istorică de mare valoare în literatura noastră. Conține 268 pag. cu tipar curat și hârtie de lux. Prețul în loc de 4 cor., cum s'a vândut până acum, este azi numai 2 cor. (+ 30 bani porto.)

2) *Poesii de Veronica Micle*, regretata noastră poetă. Conține 144 pag. în loc de 3 cor., se vinde numai cu 1 cor. 50 b. (+ 10 b. porto.)

3) *Poesii complete* de Carol Scrob. Numele acestui autor este de asemenea bine cunoscut literaților noștri și poeziile lui ocupă un loc frumos în literatura română. Prețul s'a redus dela 4 la 2 cor. (+ 20 b. porto.)

4) *Instrucțiunea gimnasticeii* în școlile de băieți și de fete. Cu 57 figuri în text, de D. Ionescu, profesor de gimnastică la liceul Lazăr și la școala normală de institutori din București. Preț. în loc de 3 cor. e 1 cor. 50 b. (+ 10 b. porto) De lipsă e mai cu seamă pentru învățători.

5) *Originea monedelor* (a banilor) de M. C. Sufu, o interesantă conferință ținută la Ateneul Român din București. În loc de 1 leu se vinde cu 50 bani.

6) *Poesii de F. M. Stoicescu*. Este o carte mare de 252 pag. cu exterior plăcut și bine îngrijit. Autorul e de asemenea cunoscut în literatura română și versurile sale frumoase nu au lipsă de laudă, căci se laudă de sine. În loc de 4 cor. se vinde cu 2 cor. (+ 10 b. porto.)

7) *Vrei să te iubescă bărbatul?* Broșura cu acest titlu conține povești practice serioase și foarte potrivite pentru familiile bune. Prețul dela 1 cor s'a redus la 50 b. (+ 5 b. porto.)

Scrieri economice.

Pentru economii de vite este de neprețuit folos marele și valorosul op **Zootecnia** sau **cultura generală și specială a vitelor**, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară din București. „Zootecnia“ este partea a treia din „Manual de agricultură“ al d-lui Maior, care a fost atât de călduros apreciat din partea întregii prese române și premiat și din partea Academiei Române; ea cuprinde 779 pag. format mare 4°, cu 225 figuri și costă 8 cor. (cu posta recom. 8 cor. 50 b.)

PARTEA I. a Manualului: **Agrologia** sau **Agricultura generală** 524 pag. Prețul 5 cor., (cu posta rec. 5 cor. 50 b.)

PARTEA II. **Fitotehnia** sau **cultura specială a plantelor** cu 611 pag. și 202 figuri. Pr. 8 cor., (cu posta rec. 8 cor. 50 b.)

„**Cartea Plugarilor**“ sau povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, creșterea vitelor“ etc. scrisă de Ioan Georgescu. Form. 8° 90 pag. costă 25 cr. (+ 3 cr. porto.)

„**Stupăritul**“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Const. Dimian, preot în Brețcu. O carte de 154 pag. format mare 8°. Prețul 80 cr. (cu posta 85 cr.)

Cartea stuparilor săteni de Romul Simu. Cu mai multe ilustrații în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiuului. Prețul francat 40 cr.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blăși. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu, e de cel mai mare folos practic și, pe cât se simțea, în literatura noastră de dincoace e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto.)

Vinuri din pome, de Gr. Halip, prof. Este o carte de 96 pagini, în care se dau explicații și învățături amănunțite asupra modului, cum este să se face tot felul de vin și must din diferite pome; cum este a-se manipula vinul pentru a avea gust bun etc. Prețul 20, (cu posta 23 cr.)

Insoțirile de credit împreunate cu însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de însoțiri, de F. W. Raiffeinsen. Edițiunea a V-a.

Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiuului. Conține 227 pag. costă 80 cr. (+ porto 10).

Scrieri literare pentru popor.

„**Caractere morale**, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne“ de Ioan Popca, profesor. Cetitorul află în această carte (de aproape 400 pag.) o comoră nespus de prețioasă de învățături, de mângâieri, de însuflețiri spre tot ce e moral, nobil și frumos. Prețul 1 fl. 25 cr. (cu posta 1 fl. 35.) Pentru România 3 Lei, la care este a se adauge și portul postal.

„**Carte pentru toți**“, întocmită după ideile lui Sam. Smiles, de Teodor V. Păcățian. Prețul 40 bani (plus 5 b. porto.)

Legende sau Basmele Românilor adunate din gura poporului de neuitatul P. Ispirescu. Format 8° de 400 pag. Prețul 1 fl. 70 cr. (cu posta 1 fl. 80.)

Dilele lui Mesia (Ben Hur) de renumitul scriitor Lewis Wallace. Tomul I conține 532 pag. și costă numai fl. —.75 cr. Er tom II are 508 pag. și costă 70 cr. Intregul op fl. 1.45 cr. (francat fl. 1.60 cr.)

Săpătorul de bani, comedia în trei acte, localizată de A. Popu. Se recomandă mai ales pentru cei ce vrău să jöce teatru. Prețul 12 cr. (prin postă 14 cr.)

Vieta după moarte, sau nemurirea sufletului, dedusă din misterul ființei omenești și deșertăciunea celor trecătoare, de I. P. Edițiua II. Prețul fl. —.50 cr. Cu posta 55 cr.)

Noapți de iernă, novele pentru popor de George Simu. Conține novele cu tendințe morale. Form. 4° 250 pag. Prețul 60 cr. (cu posta 65 cr.)

Țigani, schiță istorică lucrată pentru petrecere după mai mulți autori, de cunoscutul nostru scriitor I. P. Reteganul. Prețul 50 cr. (cu posta 55 cr.)

Merinde dela școlă, sau învățături pentru popor, de Dr. G. Popa. Prețul 60 cr. (cu posta 70 cr.)

Poveștile Bănățului, este o carte mare cu povești din Bănat, de G. Cătună, împărțită în 3 tomuri. . . Prețul 65 cr. (cu posta 70 cr.)

Musa Someșană, poezii populare din jurul Năsăudului, culese de Iuliu Bognariu, Prețul 25 cr. (cu posta 28 cr.)

Buchetul, culegere de cântări bătrânești și naționale de I. Pop Reteganul. Prețul 25 cr. (cu porto 28 cr.)

Dracul, novelă de V. R. Buticescu. Are tendința de-a combate credința deșertă. Prețul 10 cr. (cu porto 12 cr.)

Lira Bihorului, o carte cu povestiri istorice scrisă în versuri, de Antoniu Pop. Prețul 20 cr. (cu porto 23 cr.)

125 chiuituri de cari strigă feciorii în joc, de I. P. Reteganul. Pr. 12 cr. cu porto 15 cr.

Opșaguri, cât cioplite, cât pilite și la lume împărțite, de I. P. Reteganul. Vre-o 60 de poezii glumețe. Pr. 40 cr. (+ p. 5 cr.)

Din trecutul Silvaniei, legende de V. Russu. Conține 170 pag. Prețul. 30 cr. era la început 1 fl., acum (cu porto 35 cr.)

Vivia, sau Biserica din Carta gine, narațiune istorică, tradusă din italianesce de Dr. Iuliu Dragoș. Prețul 70 cr. (+ 5 cr. porto.)

„**Preotul din Noiieni**“, narațiune istorică din vécul nos ru, scrisă de Arghirobarbu. Prețul 10 cr. (+ 2 cr. porto.)

Părintele Nicolae, schiță din viața preoților de G. Simu. Pr. 30 cr. (+ 3 cr. porto.)

Poesii de V. R. Buticescu. Prețul era la început 1 fl. 20 cr., acum numai 60 cr. (cu posta 70 cr.)

Felicitări în poezii și prosă la anul nou, ziua născerei și ziua numelui, precum și vorbiri la diferite ocazii școlastice, de G. Simu. Prețul 20 cr. (cu posta 22 cr.)

Cartea Săteanului, de Emanuel Păraeanu. Conține mai multe povești populare, scrise în stil foarte ușor, și printre ele mai multe poezii, mai ales satirice. Prețul 45 cr. (cu posta 50 cr.)

Suspini și zimbire, poezii și prosă, de A. Pop. Prețul 40 cr. (cu porto 43 cr.)

Risete și zimbete, de T. V. Gheaja. cu 254 de anecdote, păcălituri și povestiri glumețe. Prețul 30 cr. (cu posta 35 cr.)

„**Considerațiuni istorice asupra asociațiunii popoarelor** și aplicațiunea lor la nașunea noastră de Ioan Cinciu profesor în București. Prețul 1 fl., (+ prt. 5 cr.)

„**Amicul bun**“, colecțiune de lectură solidătoare de caracter în direcțiune religioasă-morală, tradusă de prepositul capital Ioan Popu. Prețul 10 cr. (+ 2 cr. porto.)

Dietetica populară, scrisă cu deosebită considerațiune la modul de vețuire a țeranului român, de Simeon Stoica, medic pensionat. Conține vre-o 25 figuri în text. Se vinde acum în loc de 80 cr. cu 50 cr. (+ 5 cr. porto)

Cugete și considerațiuni din experiența vieții lui Arghirobarb. Conține 170 de sfaturi înțelepte, scoase din pățania vieții. Prețul 10 cr. (cu posta 12 cr.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viața Românilor bihoreni, de L. Rudow-Suciu. 148 pag. 8°. Prețul. 50 cr. (cu porto 55 cr.),

Povestea despre prințul Ahmed al Kamel sau Fribeagul îndrăgostit, tradusă de Dr. T. Prețul 30 cr. (+ 3 cr. prt.)

Toaste pentru tot felul de persoane și ocazii, de Tit. V. Gheaja, spiritual la instit. de corecțiune din Gherla. Pr. 20 cr. (cu posta 22 cr.)

Cărți de rugăciuni și predicii.

Anghira Mântuirii, cărțica de rugăciuni și de cântări pentru mângâierea sufletescă. Ediț. IV corectată. Gherla. Prețul unui es. în păreți tari colorați . . . 35 cr. (+ 5 cr. porto.)

Mărgăritarul Sufletului, carte de rugăciuni și cântări, întocmită pentru toate trebuințele vieții. Edițiunea IV. Gherla. Conține peste 334 pag. Legată costă 50 cr. (+ 5 cr. porto.)

Micul mărgăritar sufletesc, cărțica de rugăciuni și cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai mărișori. Legată costă 22 cr. (+ 3 cr. porto.)

Carte de rugăciuni, cereri și laude într-o onoare Precurarei Feciore Maria, pentru folosul și mângâierea sufletelor. Prețul legat 20 cr. (+ 3 cr. porto.)

Predici pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, Vul. I. de Em. Elefterescu, cunoscut atât de bine în cercurile românești din numărösele sale scrieri. Are 250 pag. Prețul (4 lei) . . . 1 fl. 50 cr.

De același autor a apărut Vol. II. cu „**Predici ocazionale și funebre**“, care se estinde pe 220 pag. și conține predicii multe pentru cununii, și diferite ocazii (la sănșirea de biserică, la instalări de parochii, la prezentarea pentru prima-öră a preotului în parochii etc. et.) Peț. 1 fl. 70 cr.

Cuvântări bisericesti pe sărbătorile de peste an, scrisă de Prepositul capital Ioan Popu. Pe lângă predicii, se mai află în text câte-o instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor sărbători. Conține vre-o 400 pag. Prețul (în loc de 2 fl.) prin postă . . . 1 fl. 60 cr.

Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Popu. Conțin vre-o 400 pag. Prețul 1 fl. 50 cr. (prin postă 1 fl. 60 cr.)

Predice pentru Duminicile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de V. Christ. Conține predicii dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameșului. Prețul 80 cr. (prin postă 85 cr.)

Predici pentru Duminici de Iustin Popiu, învățatul scriitor bisericesc, marele orator și bunul Român de odinioară. Format mare de 500 pag. Prețul 2 fl. 20 cr. (prin postă recomandat 2 fl. 35 cr.)

„**Carte de Rugăciuni, cereri și laude**“ spre folosul și mângâierea sufletelor creștinesci. Conține 201 pag.

Prețul: legat simplu 80 b.
„ leg. în pânză 1 cor. 60 b.
„ „ în piele și aurit 3 cor. 20 b.
„ „ în catitea cu copcii și cu cruce 7 cor. — b.

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 August 1900.

Renta ung. de aur 4%	115.35
Renta de coröne ung. 4%	90.70
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.40
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	99.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	117.25
Bonuri rurale ungare 4%	91.15
Bonuri rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	158.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin .	138.65
Renta de argint austr.	97.50
Renta de hârtie austr.	97.15
Renta de aur austr.	115.90
Losuri din 1860.	134.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	17.13
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	684.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	662.—
Napoleondori	19.32
Mărci imperiale	118.45
London vista.	242.80

Paris vista	96.52
Rente de coröne austr. 4%	97.55
Note italiene	90.35

Cursul pieței Brașov.

Din 9 August 1900.

Bancnota rom. Cump. 19.08 Vënd. 19.12	
Argint român. Cump. 18.80 Vënd. 18.90	
Napoleond'ori. Cump. 19.28 Vënd. 19.32	
Galbeni Cump. 11.30 Vënd. 11.40	
Ruble Rusesci Cump. 127.— Vënd. —.—	
Mărci germane Cump. 58.50 Vënd. —.—	
Lire turcesci Cump. 10.70 Vënd. —.—	
Scriș. fonc. Albina 5% 100.— Vënd. 101.—	

Nr. 159—900.

Publicațiune de licitațiune.

Biserica română gr.-or. cu hramul Sft. Nicolae din Brașov-Shei și biserica cu hramul Sft. Adormi din Brașov-Cetate vënd pe cale de licitație, prin oferte verbale și în scris, următoarele parcele, locuri de clădire, cari constituie proprietatea lor și se află în Brașov-Blumena între stradele Nouă a isvorului (prin care merge Tramwaiul) și Calea fabriciceii, și a nume:

1) Parcela cu nr. XII. în estensiune de 889 m² cu fl. 150, ca preț de strigare.

2) Parcela cu nr. XIII, în estensiune de 1180 m² cu fl. 2.— ca preț de strigare.

Licitațiune pentru vinderea celor două parcele se va ține în 15 August st. n. la 9 ore a. m. în cancelaria Eforiei școlilor centrale române gr. or. din loc, unde și până atunci se pot vedé planul și condițiunile de licitațiune.

Până în 14 August st. n. se pot face și înainta Eforiei școlare oferte în scris provédute cu 10% din prețul oferit ca vadiu, și declarațiunea, că cunöșce și se supune condițiunilor de licitațiune.

La dorința cumpărătorului jumătate din prețul de cumpărare i-se poate lăsa ca împrumut intabulat pe parcela cumpărată cu 6% interese anual.

Brașov, în 4 August n. 1900.

Eforia școlilor centrale române
ort. răsăritene Brașov.

10493-3.

APE MINERALE
Amplutură prospătă
cu prețuri de tot ieftine,
se capetă
în toate farmaciile din Brașov.

1047.1—6.

În strada Prundului nr. 47
este de închiriat

o locuință frumoasă cătră stradă, în etagiu, dela Săn-Mihaiu a. c. Informațiuni se dau tot acolo în casă, la proprietarul Dumitru I. Pascu.
1045.1—3

CAFEA direct din Hamburg
4 3/4 Kilo garan.
Calitatea cea mai bună, liberă de porto, ca rambursă, sau trimiterea 1010.6—10. prețului:

Afrik. Mocca, perlbohn . . . C.	7.70
Santos, extra fină	7.70
Salvador, ff. verde, cu țarie . . .	8.70
Ceylon, vëndă verde, extraf. . . .	11.80
Goldjava, galbuie	11.20
Perikaffee, förte fină	10.80
Arab Mocca, ff. arom.	13.20

Prețuri curente și tarifi vamale g. atis.
ETTLINGER & Co. Hamburg.